

Redacció i Administració: CALABRIA, 104, 2. ^{on}	<h1>EL XÀFEC</h1>	:: :: ANUNCIS :: :: a preus convencionals
Dels treballs publicats, en seran responsables els seus autors ::	Periòdic independent — ■ — Sortirà cada mes	No's retornen els originals, encara que no's puguin blliquin ::
10 cénts.		10 cénts.

La qüestió Sanitaria en La Garriga

Fins al nostre estimat poble arriben els equitxos de la gran epidemia tifòdica que pateix Barcelona. Això era de preveure, donat el continuo tràfec que existeix entre'l mateix i la capital. Cada dia son moltes les persones que pugen i baixen de la gran ciutat, que dinen a la mateixa y beuen aigua, i per tant, s'exposen a contagiarse si, com és cert, ses aigües se troven infectades. Si això no fós prou fugint de Barcelona nostra estimada colonia estiuenca, ha buscat un refugi a La Garriga per a lliurarse de l'epidemia, éssent cada dia més nombrosos els forasters que venen: uns, lliures de tota infecció, s'hostatjen aquí esperant que mimvi o desapareixi de la ciutat comptal tot perill; altres, ja infectats, venen malalts per a ser cuidats y atesos per llurs families, i no pocs portant a dintre els germens del mal se troven aquí al poc temps de ser-hi, que'ls esclata la malaltia. En resum se pot dir que'l nombre d'atacs ja comensa a ésser bastant regular, a proporció deis habitants que té La Garriga.

¿Constitueix un perill per a la mateixa aquest contingent?

Sí, i no.

Esbrinem això i veurem quin resultat dona. No olvidem mai que l'optimisme en aquests cassos constitueix sempre un engany.

Si's coneixen els malalts que hi ha denunciats-los els metges a les autoritats y aquestes prenen totes les mides que l'higiene aconsella; si's desinfecten les cambres dels malalts i es fa lo propi amb les robes brutes dels mateixos, rentant-se en un safreig exprés per aquest objecte; si's procura que les deposicions no's tirin a les comunes sense ésser desinfectades cuidadosament i menys els pous morts per a evitar filtracions; si's procura que'ls que deuen cuidar els malalts no sigui jovernalla, puig son els primers que reben i sien ja gent feta, si's renten bé les mans després de tocar aquells, desinfectant-se cuidadosament, si's vigila de bona manera que les aigües no s'infectin i que'ls portadors de germens com son els convalescents de la malaltia no portin noves infeccions, en una paraula, si les autoritats vigilen i no baden com les de Barcelona no hi ha por que això es propagui i aquestes espurnes se limitaran solament a cassos aïllats, i la malaltia no agafará caràcter epidemic.

Emperò si's bada, si's refereixen totes nostres accions a un sol móvil, l'amor propi en les seves dugues formes, orgull i egoisme, si per el vil mercantilisme se vol disfiarar la cosa i els metges bateigen l'infecció amb el nom de grippe, de gàstrica, etc., a veritables tifòdics; si perque no fugin els forasters o deixin de vindre s'amaga tot, es predica que no hi hà rès i es dorm amb una passivitat musulmana, allevores Déu sab lo que passarà.

Es molt cómodo tenir serenitat i for a per soportar el mal dels altres.

La cosa és seria i en serio l'hem de tractar, no més n'hi hà una mena de ferles les coses, fer-les ben fetes, encara que n'hi hà moltes menes de copies diferentes que en el llenguatge vulgar se'n diuen «pastitxos».

Sabem que en l'Ajuntament s'ha tractat del assumpte; sabem que hi hà hagut qui ha donat el crit d'alerta, que s'ha interplat al alcalde i que aquest ha dit que oficialment rès savia, encara que oficiosament algún esment tenia.

Quan se tracta de la salut pública no hi deü haver-hi subterfugis, quan les coses se presumeixen se deuen esbrinar, per això son les autoritats, d'altre modo és lo qu'hem dit avans, un «pastitxo».

Sabem també que'l safreig públic que per a rentar les robes infectades deü tindre tot Ajuntament, i que va ésser una de les plataformes de que va valer-se nostre batlle per a ésser elegit, no s'ha fet encara (1).

Cal no badar, senyors del Cabildo municipal, si la mentalitat del senyor alcalde no arriba a més per a manar-nos, i els seus compromisos polítics amb la casa gran i l'egoisme propi qu'ha demostrat amb tots els seus actes l'obliguen a fer el sort, el mut i el pesós, per por d'espantar els clients de l'Establiment i els de casa seva, doneu vosaltres el crit d'alerta al Consistori, imposant-vos, per això sou majoria. No olvideu que primer és la salut pública que'ls interessos particulars.

Es tant gran el problema de la salut pública, que tots hi venim obligats a fer lo que poguem per ell. EL XÀFEC no'n fa qüestió política, i per tant, prescindint de qui ens mana, de la seva mentalitat i tendencies de partit tractant-se d'aquests assumptes amb tal que hi hagi bona voluntat i desitjos de vetllar per la pública salut, estarà sempre al seu costat disciplinat com el primer i disposat a secundar totes les iniciatives, obrint un paréntesis contra lluites polítiques, puig com a bon garrigà, avants és el poble que les miseries humanes, puig no olvida mai el proverbi llatí de «Salus populi suprema lex es».

(1) D'aquest safreig se'n ha parlat i nostre senyor Batlle tenia l'idea de ferlo en el matadero. Per fortuna no ha estat aixís.

CACIQUISME

Diem en un dels passats nombres, qu'ens ocupariem més detingudament de les reunions secretes que a darrera del taller de música de Càn Petita, celebren els capitots del caciquisme garrigà, senyors Blancafort, pare i fill (Petita); Dalmau, pare i fill (Pedrals); Iglesias (Noi Po'it), i Carles Rosselló.

Cumplint, doncs, la promesa feta a nostres llegidors, ens decidim a dedicar un comentari als que son avui deixebles de l'escola d'aquell home de trista historia, i defensors de la seva política imperialista.

Nosaltres no venim certament a discutir un dret que tots tenim, de poder reunir-nos en

l'ordre privat i públic, ni tampoc a censurar a ningú per fer ús del mateix, no obstant, donada l'indole d'aquelles que indefectiblement d'un modo molt directe han d'afectar a la marxa administrativa de nostre municipi, es per xò, doncs, qu'ens creiem autoritzats a fer-ho públic, donant a la vegada nostra honrada opinió referent a les mateixes.

Lo tractat en dites reunions, és el resultat de la roda electoral que volta alentorn del casal imperial de Càn Petita, moguda per l'influencia d'aquests elements de forsa, adquirida per l'acapament del cens electoral, baix la pressió que cada hù exerceix per manament i menassa kaiseriana.

Es a ells, doncs, a qui hem de fer responsables del desgabell que reina actualment en la casa comunal, per l'inepcia, l'incuria, i abandó manifest del seu representant, l'actual alcalde. Son igualment responsables perque sense cap escrupol, i sense sapiguer si aquest instrument inútil qu'ens posaren davant del municipi reuniria les degudes condicions d'aptitut per a governar i administrar d'acort amb les aspiracions i desitjos de l'opinió. Ells son també responsables i causants, de que l'alcalde, enlluernat per les borles de la vara que li oferien a Càn Petita, fes traició als seus companys de candidatura de la manera més vergonyosa, sens dupte, perque veien resurgir amb aquella esclatan victoria la sobirania popular, aont hi traspuava un raig de sol radiant que, havia de donar escalf a tots aquells que havien sapigut per primera vegada, fer ús dels drets de ciutadania, i plantar cara a n'aquest vergonyós caciquisme, i poguer continuar la campanya empreca per acabar per sempre amb ell.

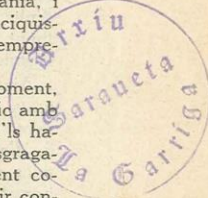
Ells ja prevegeren des del primer moment, que havien rebut un cop certer i mortífic amb aquella forta onada d'opinió sana que'ls havia posat el veto, i ajudada per la disgraciació de forces que des d'aquell moment comensava a pronunciar-se, havia de tenir conseqüencies fatalíssimes per a el seu partit, i havia d'entrar en un nou periodo de decadencia difícil de reaccionar per les seves propies forces, ja que, la voluntat popular, s'havia manifestat en contra d'ells.

Devant d'aquest cas inesperat i inverosímil, per a ells, que havien gaudit sempre de tota l'influencia i poderiu oficial, no acertaren desgraciadament en trovar cap altre medi per a refer-se d'aquest contratemps, que'l de incapacitar i desprestigiar de la manera més escandalosa al qu'és avui joguina de les seves intrigues i víctima de les seves ambicions.

Aquests son aquells que no'ls mou altre desig que'l manà, i que s'oposen a tota iniciativa renovadora que tendeixi a afansar la bona marxa de nostre municipi, arribant, si és precís, a la violencia, aont s'hi veu traspuar el desig de domini, per satisfer les seves perverses ambicions.

Malgrat aquesta llissó, tenim el convenciment que, aquests elements, en temps no molt llunya, tornaran a eixir de ses cases, aont deurien permaneixen tancats si un reste de pudor els hi quedava.

Ells son els representants del vell caciquisme garrigà, que la voluntat popular, no ha

de parar fins a reduir-los a un etern i just aïllament.

Des de molt temps aquests elements són els veritables culpables del desgabell de nostre municipi que encara avui patim amb major intensitat. fruit dels seus conturbenis urdits en laombra d'aquelles parets amb signes inquisitorials, i amb una perfídia ben sospitosa, per a aconseguir el dia de demà, novament, l'investidura de representants que'l bon poble els hi negà en les últimes eleccions municipals per la patriòtica i noble expressió de la seva voluntat popular.

Envocallats avui i presos del major desespero al veure perdudes les confiança de aconseguir son propòsit, ja fracassat últimament, pretenen ara fer-los triomfar per tots els medis que tinguin, valguent-se al final, com sempre, de les armes més denigrants que'l ser humà pot esgrimir.

Aquesta és la finalitat de les seves reunions secretes i plenes de misteri que celebren com els pitjors conspiradors per a atentar de nou contra aquesta gran massa ciutadana que, per manifestació espontània dels seus sentiments, va fer reunit amb entusiasme i amb estridència el crit de «via fora el caciquisme» regentat per aquests capdavanters agaballadors de la moral i que sense cap escrupol, sacrificuen el benestar del treballador i els interessos comunals, justificat no més, per mires interessades i particularíssimes graduades pel baròmetre de l'aigua calenta.

El dia de demà, voldrà fer sentir la seva veu al poble aquests que han sigut sempre els pitjors enemics, i també s'inspiraran amb les mateixes doctrines d'aquell home funest que, durant la seva regència administrativa en nostre municipi, no va preocupar-se de res que pogués ésser objecte de millorament, i dongués un impuls de renovació en benefici i engrandiment del mateix. No ens estranya el seu procedir sapigué el deriu d'aquest home de fer de Càn Petita el poble gran de La Garriga.

El poble enbadallat pel cant de sirena d'aquesta casa, no ha sapigué mantenir-se en peu de guerra per a defensar-se d'aquest terrible enemic, que mai devia traspasar els límits de la Plasseta, com deia molt acertadament el malograda compatriota En Salvador Busquets (e. p. d.)

Això és una prova exemplaríssima del desamor de tots ells en vers La Garriga, i de les seves mires interessades al perseguir aquest fi, d'altre manera s'haurien preocupat una mica més de fer obra profitosa, i no haurien portat al municipi persones molt dignes si voleu, però inútils, que fins avergonyeix i revolta la conciencia de tots, al veure com exerceixen les seves funcions en el càrrec que desempenyen.

Es així, doncs, com volen donar exemple de la seva obra funesta fins ara realitzada, replegant-se i confortant-se en el desespero, i pactant sota la sombra d'aquelles parets, fent plans estratègics i ensatjos de tàctica, per a lliensar-se de nou, el dia oportú, com una allau devoradora sobre nostre poble honorat, per satisfer les seves ambicions particulars, que no es altre el fi que persegueixen.

El bon poble no permetrà aquesta felonía que atenta contra el dret i la seva dignitat, ja que a la fi ell seria també l'únic perjudicat si degraçadament triomfaven en les urnes aquests elements que no poden dir-se representants de l'opinió per la seva pròpia valua, sino que han de recórrer als baixos procediments de la violència i menassa, tant característics en tots ells.

Carrigans, teniu prè ent l'obra ruïnosa i perjudicial que han fet aquests mal ciutadans i així posseïts d'aquest ideal de llibertat, podreu fàcilment lliurar-vos de caure en les seves garres.

Comentari

La premsa de Barcelona i la de la comarca ens dona compte de la important captura d'un malfactor reclamat feia temps pels tribunals de justícia, portada a cap en l'estació de Les Franqueses per la parella de mossos de l'esquadra de nostre poble, don Josep Clusellas i don Joaquim Soler.

Nosaltres sense poguer apoiar-nos amb dades fidedignes per no tenir-los de cap centre oficial, donem crèdit a dit fet, perquè així ho ha confirmat després la versió donada pels individus de referència.

Ens estranya un xic qu'EL XÀFEC, malgrat la seva modestia, no en tingui notícia oficial de la mateixa, anc que fós de paraula, a fi de poguer informar a nostres llegidors de la manera com va fer-se aquella, no poguent atribuir-ho a cap altra cosa més que, lo poc amistoses que son nostres relacions periodístiques amb el seu quefe. Això, al nostre entendre, no és cap obstacle ni cap raó perquè s'hagi deixat sempre de facilitar-nos informes de dit centre, ja que «lo cortés no quita lo valiente» amb tot i haver sigut sempre nosaltres respectuosos amb l'autoritat militar i justos al comentar els seus actes públics, no guiant-nos mai, al fer correr la ploma, un esperit agressiu ni de pedanteria, ja que, tenim un concepte més enlairat de nostres deures periodístics.

Com a confirmació de lo que deixem transcrit, i com a prova de nostra més franca imparcialitat, dediquem amb natural satisfacció, un merescut elogi als autors, i al seu quefe, pel bon servei prestat pels seus subordinats.

Nosaltres no desitjaríem altra cosa que, aquesta captura, dongués lloc a l'escariment dels molts robaments efectuats en nostre poble, i que han quedat envocallats en el més gran dels misteris, ja que, cap en lo possible, creurem puguin estar relacionats amb els efectuats últimament per aquest mateix subjecte en els pobles de Cardedeu i Llerona.

Tenim la seguretat que en aquest sentit s'haurà fet les averiguacions degudes a l'objecte de conèixer que amb el seu bon zel i activitat, pugui renaixer com no-altres desitgem, la tranquil·litat en nostre poble, turbada per les fetxories d'aquesta gent de mal viure, i l'opinió, en justa recompensa, pugui el dia de demà tributar als seus autors un nou elogi.

Senyals d'hivern

Ja ha passat l'estiu i fins la tardor, ja s'ha anat del poble tot lo bé i millor, ja de la Colonia queda poca gent, ja no queda un ànima al Establiment. A plassa no surten robellons ni reigs; castanyes i olives al mercat hi veig; sense inanta al llit ja no's pot estar; sense res al cap ja no's pot anar. Se sent fret al cos amb roba d'estiu, per no refredar-se cal fer l'ull molt viu; ja el Montseny curuc del hivern blancó, fins el glas ja es desà als pous d'Abanó. Lo dia vinticinque n'es fira a Centellas, Santa Catalina, de mulats i ovelles, turronets i neules se'n venen arreu, que Nadal s'acosta a la llegua es veu. Nostre Senyor Batlle ja no va mudat, ja no dú bolines ni aquell coll planxat, y sols caliquenyos gasta per tot drap, y una gorra vella li cobreix lo cap. Ja don Félix Pages, nostre diputat, de la seva torre la porta ha tancat, ja no fa tertulies al Establiment, ja ha tornat al Tivoli amb la seva gent. Tot això ens ensenya que l'hivern s'atansa que s'acosta el temps que no fi bonansa. El Congost ja bufa, el Llevant inquieta, ja ha arribat el temps de la gran pasteta. Vinga l'all-i-oli, vinga el vi novell, que calents per dintre s'enforteix la pell.

UN CAÇADOR DE PRADES

NOTICIES

Han arribat a nosaltres, les queixes que, molt justament, ens han manifestat alguns carnícers referent a les reformes de les marques del matadero, fetes per iniciativa de l'alcalde.

Està molt bé que les autoritats prenguin totes aquelles mides que tendeixin a garantir la salut pública, i que ls consumidors, paguin el just preu de la carn de tinada a la venta distinguida per la classificació de les mateixes.

¿S'ha conseguit això amb aquesta reforma? No, i ho prova el fet anòmal de que s'utilitzi solament dugues marques que son: la de bé i la d'obella.

Diuen els carnícers: ¿per quina raó els xais, el cabrit, etc., s'han d'equiparar amb la mateixa classificació, posant-los les mateixes marques, siguent així que no ho son?

Això ha donat lloc a serioses discussions amb els compradors al veure aquests que demanen xai i porten la marca de bé.

Es qüestió, senyor alcalde, que això s'arregli en benefici de tots, evitant molesties i perjudicis a uns i discussions als altres i quedi assegurada la tranquil·litat del públic al desvanixer amb les seves disposicions tot dupte que podria haver-hi, tenint una marca per tota classe de bestia que's sacrifici destinat al consum públic.

o o o

El dia 23 del mes passat ocorregué un greu accident, del qual en resultà víctima Na Francisca Calzada. Aquest fet és la confirmació de lo que tant temps venim anunciant a les autoritats, presentint ja, que algún dia no molt lluny, tindríem de llamentar una desgracia com aquesta, per manca d'interés i abandó de les mateixes.

Nosaltres no volem pas disculpar a l'autor per cometre una temeritat anent amb excessiva velocitat amb vehícol pel carrer, però, tampoc volem donar-li tota la culpa perquè a la fi feia ús d'una manifesta tolerancia intolerable, que si bé era una imprudencia, no era en canvi cap delicta ja que l'autoritat encarregada de vetllar per la seguretat pública, dona pitjor exemple, passant pel carrer amb l'automòvil de lloguer amb molta més velocitat.

No és al delinqüent a que s'ha de portar als tribunals, sino a l'alcalde, per demanar-li responsabilitats de la seva vergonyosa desídia i per incumpliment de son dever.

Desitjem a la pacienta i al delinqüent que'n surtin ben lliurats.

o o o

Hem de fer públic que, alguns veïns habitants a la vora del garaig de l'alcalde, ferent present a n'aquest, que'l constant soroll del funcionament dels motors, molestaven en gran manera als malelts que tenen, suplicant-li que en lo possible procurés aminorar-lo.

Lo que hauria tingut una justa satisfacció aquesta súplica en qualsevol altre veí, no la varen conèixer de l'alcalde.

Nosaltres, junt amb ells, protestem d'aquesta conducta poc humanitaria i indigna d'un alcalde.

o o o

D'haver sapigué que les circumstancies ben deplorables perquè travessa Barcelona, flagellant la maligne epidemia del tifus les vides dels seus habitants, havia de retornar a nostre poble innombrables famílies que passen l'estiu entre nosaltres, hauríem esperat a fer mensual nostre periòdic, mentres durés la seva permanencia aquí. De totes maneres quedarà sobradament compensat l'estiu que vé que segurament serà semanal i amb gravats.

o o o

En plena joventut ha mort víctima de una

traidora malaltia el que fou nostre amic En Magí Torruella.

El sentiment general causat per la seva mort és una viva expressió de les moltes simpaties i amistats de volguts amics que tenia, en les quals, s'hi comptava també la nostra.

Acompanyem de tot cor en aquest dolorós trànsit a la seva esposa i família, donant-los nostre més sentit pèssim.

o o o

Ens hem enterat amb satisfacció de que l'ex redactor d'EL XÀFEC, En Josep Corrons i Dalmau està ja restablert de la convalescència que venia passant per efecte d'una operació quirúrgica, que dies passats va practicar-se-li felisment en la clínica del doctor Bartrina. Ho celebrem.

o o o

Persona qu'ens mereix crèdit ens ha dit que l'expedient incoat per l'expropiació de les cases afectes a la reforma de la plassa es trova ja en la Diputació provincial per la seva resolució quina a son judici no trigarà gaire per l'interès d'algu de dintre la casa en que la tramitació es fassi lo més depressa possible.

XAFEGADES

Era un dilluns, quan una carta amb sobre de color joguiner i coquetó com les «cocottes» de music-hall ens arriba a nostra redacció.

Dilluns horriblement frenètic, de vagancia, de mal humor, d'ensopiment... ¡Quina sorpresa! hi hà dies que un està de bona lluna. Encara que nosaltres no som supersticiosos, tenim el ferm convenciment de que, si aquell dia posem a la rifa ens toca, sense voler-la, la grossa.

Mai podíem sospitar que hi haguessin persones tan humanitàries, que fins amagant el seu nom, per modestia, (??) procuren aliviar a n'aquells que'l noctan-burlar del dissabte i el diumenge els reporta indefectiblement el mal del dilluns.

Quina seria la nostra alegria al descloure la carta que, comensarem a riure, tant, que ni poguerem acabar-la de llegir... i perque no portava firma. Ho sentim per no sapiguer a qui donar les gracies d'haver-nos proporcionat la manera de passar-lo millor.

¿Serà com diem per modestia...? ¡Oh la modestia! que'n fà fer de papers ridícols.

La percepció de les coses importa sempre un alt sentit de les mateixes, i en aquest cas, no en trovem cap de tant adequat com el de fer-nos un tip de riure (com ferms aliats), i si no fos perque tal vegada l'Espadafucile s'enfadaria li diríem aquelles paraules que no sabem d'aont les va copiar:

«¡Oh, quina bella ironia floriria de la nostra ploma...!» Mes ens acontentem amb una riallada semi-grotesca d'un Rabelais.

¿Ho ha entès, senyor del anònim?

o o o

Ja sabem qu'ens dirà el senyor del anònim: —Aquests xicots d'EL XÀFEC son uns plagues. —Sí, senyors, uns plagues, aixís ens ho atribueix el Noi del Ciment quan algu li diu: «Noi, sembla que t'apreten els d'EL XÀFEC». —Ell contesta: —Ca, home, no ho creguis, és que fan broma.

En aquest mon qui no s'acontenta és perque no vol.

o o o

¿Saben aquell verset que publicarem en el nombre passat com a «xafegada»? doncs bé, sembla que'l Noi del Ciment i el de Câl Beco, ens el criticaren molt, per estar mal ritmat.

L'autor ha tingut esment d'aquesta crítica i s'ha enfadat molt, al veure que persones tant autoritzades es preñien a broma els seus versos, fent correr que estàn mal fets.

Vaja, tenim la seguretat de que aquests senyors no diuen la veritat, doncs si s'enfadaren, com varen dir-nos, no va ésser per estar mal ritmats, sinó perque sense ritma els cantaven les veritats massa clares, que després de tot l'autor no es proposà altra cosa.

No hi hà com resignar-se en aquest mon.

o o o

A propòsit de parlar de versos: En coneixem un d'inèdit del Noi de Câl Beco dirigit a un malograt escriptor català amic nostre, plaent-nos donar a conèixer al comens d'un que recordem.

«Sabràs, amic Eduardo,
que si a escriure amb prosa tardo,
amb vers ho faig al moment;
prò tant en vers com en prosa,
ho «fotu» molt malament.»

¿Que'ls hi sembla, eh qué bonic?

Pel mercat de ram de Vich li comprarem un llorer i un reglament de la lliga del «Bon Mot».

o o o

Sabem que'l Noi del Ciment està molt enfadat perque EL XÀFEC fa correr que, si es alcalde, ho deu a Càn Petita, i perque ho diem aixís tant públicament.

Ell diu que no és veritat; que si es alcalde és pels seus mèrits personals, com ho proben els homenatges, retrats i monuments que'l poble té en projecte, i que mai ha sigut el «sagal» de Càn Petita, com tampoc no n'han fet mai els empleats del municipi.

Pepet, cuidado amb l'enraonar. S'agafa més aviat un embustero que un coix.

¿Que no's recorda l'alcalde que'l día de la «Kermesse» de Câl Beco va posar l'agutzil vestit de les festes a disposició de la casa?

Es llàstima que per estar reconegut als favors de la mateixa ho pagui el pobre agutzil.

o o o

Del natural.

A l'alcalde un amic seu li regalà un burro (aquest mestre ja sap a qui les fà aquestes bromes) i un día, dedicant-lo a les feines del seu sexe, anà a la premsa a portar brisa, quan la bestia, aprofitant un descuit del que'l guiava, apretà a correr tant com ne podia pelar.

En aquestes, el conductor se'n adona, i comença a cridar desafortadament: atureu el burro de l'alcalde que s'ha escapat; fugiu, que no sab aont va.

Tenia raó l'home, una bestia aixís no sab mai aont va.

Procurarem anar amb cuidado al passar pel costat del burro de l'alcalde.

o o o

Sembla que torna haver-hi raonts a casa del Noi del Ciment. Aquesta vegada no son amb l'envejosa Murica. I tot perque el Noi no porta ingressos i fa massa gasto fent el senyor.

Un que ho sentí, va contestar: —Cregui, de porc i de senyor se n'ha de venir de mena. Ara nosaltres no sabem a quina de les dues qualitats es referia.

Cada hù que ho apropií al seu gust i nosaltres farem lo mateix.

o o o

Això que diem més amunt queda confirmat. Realment, el fer d'alcalde reporta més gasto i imposa un altre método de gastar els quartos i fer consumacions, contraries a l'acostumat tracte social. Es evident: tots recordem quan el Noi del Ciment era Noi sense borles

i anava amb la Murica a carregar rocs i sorra, fumava escanyapits i s'abeuraben tots dos a qualsevol hostal amb deù de la dolça. Ara no, senyors, fins a la festa ja demana xacolata amb malindros pels cafés de primera ordre.

Naturalment que aixís, hi ha d'haver-hi raonts.

o o o

El Noi del Ciment té molts bons amics, i aixís ho prova el fet de deixar-li guanyar un d'ells la comissió amb la compra de l'automòvil. N'hi hà molts que creuen qu'és a canvi dels favors que dit amic té rebuts d'ell com alcalde. Per alguna cosa val ésser alcalde per deixar fer els carrers més estrets de lo acordat per l'Ajuntament.

Vaja, no hi hà dret a censurar-lo, perque si al fer d'alcalde li reporta molt gasto, en canvi també li reporta molts beneficis.

o o o

Al demanar el regidor Sr. Boget en una sessió que's procurés habilitar un safreig per a rentar-hi la roba infectada, contestà l'alcalde molt amatent, com volguer donar al gran cop: —Podria empassar-se en el matadero, rentar-lo amb l'aigua del rec i desinfectar-lo amb mitja lliura de petroli.

Això, ben mirat, es més grós que la destrucció de la catedral de Reims pel sistema 42.

No hi hà dupte, les orelles li creixeràn fins a estar amb caràcter.

o o o

En una reunió, comentant-se els efectes de l'aigua bruta i les víctimes que causa, contestà l'alcalde, que's trobava present: —Això no té cap importancia, si tenen cuidado a beurer l'aigua passada pels «Rayos X».

Es veu que aquest mestre lo mateix la beuria passada per aquí que pel sedàs. Tot es qüestió de gustos.

o o o

L'alcalde és un verdader plaga, i una plaga, i si no fós perque és un gran recurs per a EL XÀFEC per distreure una mica els seus llegendats, li diríem: —¿Quan acabarà de dir disbarats i fer el ridícol?...

No hi hà dupte, es fet per nosaltres.

o o o

A Câl Beco estàn molt intrigats per sapiguer quí és aquest xerraire que posa al corrent d'EL XÀFEC tot lo que passa a casa seva, anomenat Bardera.

Nosaltres no podem donar el nom del que s'amaga sota aquest seudonim, però sí podem dir-los-hi que, per allí als encontorns de Càn Grau, els hi podríen dir alguna cosa referent a n'això, perque hi pastura un viu que fins marca postura a les senyores i té impertinències per elles.

No se'n fiin.

o o o

¿Saben quina en va fer En Josep Corrons i Dalmau, aprofitant la seva estada en la clínica per la cura de l'operació que sufrí, com diem en la secció de notícies? No; doncs ja els hi diré: segons digué amb alguns amics al retornà a casa seva, anà al teatre de la guerra franco-alemana per posar a cobert interessos que li perillaven, explicant amb molta reserva les incidències de la guerra amb tal acopi de detalls, tan curiosos com fantàstics, que deixava boca-badat al més expert; amb altres els digué que era per qüestió de seguros de la companyia que representa i amb altres per asuntos de la Creu Roja, resultant de tots aquests embolics que algu ha sapigut que tot això ho feia per no dir que era per un assumpte d'aigües.

Si no fós perque ja ho diem amb un altra Pepet, li diríem: —S'agafa més aviat un embustero que un coix.

“EL CENTRO”

— NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions —

MELCHOR, CULÍ i TARRES

Ronda San Pere, 5 (entre Plassa de Catalunya i Plassa Urquinaona) Teléfon 3878 :: BARCELONA

Rebutts els models en capes i abrics de totes classes per a la vinent temporada

Nous models en blusses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fàbrica

— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i ampladas —

PREU FIXO

Joan Sallés

Contractista d'obres

CARRER DE LA CREUETA, 1

AGENCIA DE TRANSPORTS

Acarreus :: Reexpedicions :: Trànsits

Ubach, Barba i Prats

BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297)
VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142)
LA GARRIGA: Banys, 58 (Casa Xela)

Sucarana i Bellavista

Hotel Catalunya

Carrer de Cardedeu, 1

FABRICA DE SABÓ

Josep Sampera

Pi Margall, 77

CALDES DE MONTBUI

HOTEL DORÉ

Situat prop de l'estació del ferrocarril

Josep Marata

SERVEI A LA CARTA I COBERTS

— S'informa per al lloguer de TORRES —

Comas y Portavella

IMPRESSORS

Villarroel, 12 y 14 :: Teléfon 3028 :: BARCELONA

Magatzems JORBA

BARCELONA

Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA

Born i Sant Domingo

Novitats per a homes i dones

Llaneria o Roba blanca o Camiseria

Merceria o Perfumeria o Rellotgeria

Sastreria o Sederia o Sombrereria

Ornaments sagrats

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

Magatzems Jorba

sempre son imitades però
mai igualades

Articles de camp i viatge.—Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs de
:: viatge, m letes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, m talasseria i ombrel·les ::

TARRADAS i C.^A

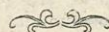
PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, N.º 10

Instal·lacions elèctriques: Força i llum

Bombetes de totes marques — Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials elèctric: Bombes: Motors: Motors-Bombes: Aparells senzills y de luxe

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró.—ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

REPRESENTANT A LA GARRIGA
JOSEP LLOVERAS